

פסוקית נשוא

1. פסוקית נשוא מחליפה נשוא במשפט פשוט:

יוסף טרומפלדור

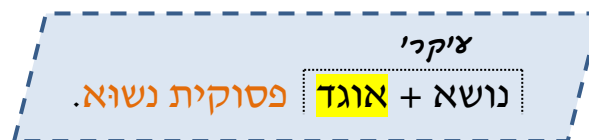
נשוא	אוגד	נשוא
פסוקית נשוא	אוגד	נשוא
מה יפסוק השופט.	התעלומה הגדולה היא	התעלומה הגדולה היא

2. פסוקית נשוא היא הנשוא של כל המשפט המורכב, ולכן בחלק העיקרי לא יהיה נשוא.

פסוקית נשוא	אוגד	נשוא
נשוא	אוגד	נשוא
מה יפסוק השופט.	התעלומה הגדולה היא	התעלומה הגדולה היא

3. פסוקית נשוא פותחת במילת שעבוד (ש, כפי ש, ה"א הזיקה, כי, אם), במילת שאלה או באה כציטוט בדיבור ישיר, וניתן להמיר אותה בכינוי רמז כלשהו, למשל: זה, הזה, כזה, זו, זאת, כזאת, אלה, אלו, כאלו.

4. פסוקית נשוא באה בדרך כלל אחרי אוגד הנמצא ביחד עם הנושא בחלק העיקרי של המשפט.

דוגמאות:

האינטרס הציבורי הוא שאיפסק בזבז המים.
 פסוקית נשוא: שאיפסק בזבז המים.
 נשוא: האינטרס הציבורי הוא זה.

מצב העניינים כיום אינו כפי שהיה בשנות השמונים.
 פסוקית נשוא: כפי שהיה בשנות השמונים.
 נשוא: מצב העניינים אינו כזה.

ההוראה המפורשת היא כי יוחזר השגריר לאלתר.
 פסוקית נשוא: כי יוחזר השגריר לאלתר.
 נשוא: ההוראה המפורשת היא זאת.

הדילמה היא כיצד פותרים את המשבר הדיפלומטי ללא הסלמה.
 פסוקית נשוא: כיצד.
 נשוא: הדילמה היא זו.

הניצחון האמיתי יהיה אם לא ניכנע לאוימים.
 פסוקית נשוא: אם לא ניכנע לאוימים.
 נשוא: הניצחון האמיתי יהיה כזה.

על פי המיתוס, מילותיו האחרונות של טרומפלדור היו: "טוב למות בעד ארצנו!".
 פסוקית נשוא: "טוב למות בעד ארצנו!".
 נשוא: מילותיו האחרונות של טרומפלדור היו אלו.

לחצו כאן – לניתוח מלא של המשפטים

כתב, ערך והגיה: אריאל חסון, תיכון הגימנסיה הריאלית – ראשון לציון ariel72.com